

РІШЕННЯ
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії PhD 13676

Здобувач ступеня доктора філософії Омеко Андрій Вікторович, 1976 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2007 році Одеський державний економічний університет за спеціальністю «Маркетинг», аспірант Національного університету «Одеська політехніка», м. Одеса, виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Менеджмент».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Національного університету «Одеська політехніка» від «16» квітня 2026 року №32, у складі:

Голови разової

спеціалізованої вченої ради – Світлана Філіппова, доктор економічних наук, професор, Директор Інституту економіки та менеджменту Національного університету «Одеська політехніка»;

Рецензентів – Лілія Чернишова, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту Національного університету «Одеська політехніка»;
Оксана Ковалик, кандидат економічних наук, доцент кафедри міжнародного менеджменту та інновацій Національного університету «Одеська політехніка»;

Офіційних опонентів – *Олег Кузьмін*, доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва Національного університету «Львівська політехніка»;

Ольга Гарафонова, доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана Міністерства освіти і науки України.

на засіданні «02» вересня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 07 – Управління та адміністрування Омеко Андрію Вікторовичу на підставі публічного захисту дисертації «Забезпечення якості систем управління підприємством в умовах діджиталізації бізнес-процесів» за спеціальністю 073 – Менеджмент.

Дисертацію виконано у Національному університеті «Одеська політехніка»

Науковий керівник: Олександр Коваленко, доктор економічних наук, професор кафедри міжнародного менеджменту та інновацій Національного університету «Одеська політехніка».

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Розроблено та обґрунтовано теоретико-методичні підходи щодо забезпечення якості систем управління підприємством в умовах діджиталізації бізнес-процесів та положень щодо формування його інструментарію. Дисертація виконана українською мовою. Оформлення дисертації відповідає вимогам, встановленим МОН України, дисертація містить всі необхідні структурні елементи та їх належне оформлення. Обсяг тексту дисертації відповідає встановленому відповідно до специфіки галузі знань та спеціальності.

За результатами досліджень здобувачем представлено список публікацій з 9 наукових праць, з яких 5 статей у фахових виданнях, 4 – у матеріалах і тезах конференцій.

Основні публікації:

1. Омеко, А. (2024). Зовнішні та внутрішні чинники впливу на рівень ефективності управління підприємством. Економіка та суспільство, (68). DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-182> (Категорія Б, Vernadsky National Library, Google Scholar, Index Copernicus, CiteFactor, Eurasian Scientific Journal Index (ESJI), Crossref, OUCI, Web of Science (Research Commons)), (0,51 д.а.)

2. Коваленко О.М., Омеко А.В. Теоретичні основи забезпечення якості систем управління підприємством в умовах діджиталізації бізнес-процесів. Наука і техніка сьогодні. Серія «Економіка». 2025. № 9(50). С. 383-410. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6025-2025-9\(50\)-383-410](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2025-9(50)-383-410) (Категорія Б, Index Copernicus, Research Bible, Google Scholar), (1,7 д.а., особистий внесок здобувача: з'ясовано роль діджиталізації бізнес-процесів в забезпеченні якості систем управління підприємством – 1,1 д.а.).

3. Коваленко, О. М., Омеко, А. В. (2025). Аналіз сучасного стану та тенденцій забезпечення якості систем управління підприємствами в умовах діджиталізації. Наукові інновації та передові технології. Серія «Управління та адміністрування», № 10(50), С. 398-423. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-10\(50\)](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-10(50)) (Категорія Б, Index Copernicus, Research Bible, Google Scholar), (1,7 д.а., особистий внесок здобувача: досліджено тенденції забезпечення якості систем управління підприємствами в умовах діджиталізації – 1,0 д.а.).

4. Коваленко, О. М., Омеко, А. В. (2025). Формування інструментарію організаційно-економічного забезпечення якості систем управління підприємством в умовах діджиталізації бізнес-процесів. Успіхи і досягнення у науці. Серія «Управління та адміністрування», № 10(20). С. 485-509. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-10\(20\)](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-10(20)) (Категорія Б, Index Copernicus, Research Bible, Google Scholar), (1,71 д.а., особистий внесок здобувача: визначено інструментарій організаційно-економічного забезпечення якості систем управління підприємством в умовах діджиталізації бізнес-процесів – 1,2 д.а.).

5. Коваленко О.М., Омеко А.В. Теоретичні аспекти забезпечення якості систем управління підприємством. Наукові інновації та передові технології. Серія «Управління та адміністрування». 2025. № 11(51). С. 369-383. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-11\(51\)-369-383](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-11(51)-369-383) (Категорія Б, Index Copernicus, Research Bible, Google Scholar), (1,11 д.а., особистий внесок здобувача: визначено етапи забезпечення якості систем управління підприємством – 0,5 д.а.).

Результати експертизи публікацій: до мінімального переліку з 3-х наукових публікацій здобувача увійшли публікації № 2, 3, 4 (Категорія Б) зі списку праць здобувача (*відповідно до п.8 абзац 1 як статті у наукових виданнях, включені на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України, п.9 абзац 1 за наявності у них активного ідентифікатора DOI (Digital Object Identifier)*). Кількість та обсяг праць, а також науковий рівень видань, де вони опубліковані, відповідають вимогам пп. 8-9 діючого «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії».

У дискусії взяли участь голова, рецензенти, офіційні опоненти, інші присутні та висловили зауваження:

Філіппова Світлана Валеріївна, д.е.н., Національний університет «Одеська політехніка» МОН України, Директор Інституту економіки та менеджменту.

Зауваження:

- авторська модель цифрової зрілості підприємства потребує чіткішого обґрунтування її відмінностей від існуючих моделей Gartner, Deloitte та McKinsey, зокрема щодо поєднання трьох рівнів оцінювання, використання інтегрального індексу ICM та можливості адаптації моделі до підприємств різних розмірів, галузей і умов нестабільного зовнішнього середовища;
- досить спірним є характеристика ролі діджиталізації як каузального чинника у моделі її впливу на трансформацію бізнес-процесів і якості систем управління підприємством. Має місце методична вразливість у тлумаченні діджиталізації як прямої «причини» (каузального чинника), а не як детермінуючого драйвера чи інструменту, що реалізується через управлінський вплив.

Чернишова Лілія Іванівна, к.е.н., Національний університет «Одеська політехніка» МОН України, доцент кафедри менеджменту.

Зауваження:

- у пункті 1.2, табл. 1.5 (стор. 49), що відображає критерії оцінювання рівня розвитку та керованості бізнес-процесів, представлено такі характеристики, як адаптивність, інтеграція та здатність до управління змінами. Водночас ці критерії концептуально близькі до окремих загальносистемних характеристик, наведених у табл. 1.6 (стор. 56), що може викликати питання щодо меж між процесним і системним рівнями оцінювання;
- запропонована на рис. 1.5 інтегрована каузальна модель (стор. 66) є концептуально цілісною та логічно структурованою. Однак у моделі не до кінця розмежовано рівні впливу діджиталізації (операційний, процесний, стратегічний), що ускладнює ідентифікацію глибини її впливу на різні управлінські рівні підприємства;
- у підрозділі 2.3 подано ґрунтовний огляд стандартів, методологій та цифрових інструментів забезпечення якості менеджменту підприємств. Водночас у певних фрагментах може створюватися враження, що авторський внесок дещо «розчиняється» у широкому огляді наукових підходів, оскільки значна увага приділена опису міжнародних концепцій і стандартів;
- на нашу думку, на рисунку 3.5 (стор. 161), де представлено організаційно-економічне забезпечення якості систем управління, простежується надмірна узагальненість зв'язків між організаційними, економічними та діджитал-складовими. Не зовсім зрозуміло, як саме відбувається перехід від організаційних механізмів до економічних інструментів у межах єдиної системи забезпечення якості;
- у табл. 1.8 (стор. 64), де наведено переваги та труднощі діджиталізації, представлено комплексний аналіз за чотирма напрямками. Водночас спостерігається певна асиметрія між рівнем деталізації переваг і ризиків, зокрема у процесному та управлінському напрямках, що може впливати на баланс аналітичного сприйняття.

Ковалик Оксана Анатоліївна, к.е.н., Національний університет «Одеська політехніка» МОН України, доцент кафедри міжнародного менеджменту та інновацій.

Зауваження:

- у табл. 1.1 (стор. 43), що відображає роль бізнес-процесів за рівнями управління, простежується системність і логічність. Разом з тим, окремі функції (зокрема адаптаційна на стратегічному рівні та стабілізаційна на операційному) мають часткову змістову близькість, що може ускладнювати їх чітке розмежування у

- практичному застосуванні;
- у табл. 1.3 (стор. 47), де представлено критерії оцінювання організації бізнес-процесів, доцільно було б більш чітко розмежувати критерії «структурованість» та «стандартизація», оскільки в окремих аспектах їх зміст частково дублюється, що може створювати методичну невизначеність;
 - у тексті підрозділу 3.2 та в таблиці 3.1 (стор. 169) «Етап 1 – цифрова діагностика стану підприємства» недостатньо чітко розмежовано, які саме показники використовуються для оцінки діджитал-зрілості підприємства. Зокрема, у графі «аналітичні інструменти» наведено широкий перелік методів (Digital Maturity Model, KPI Map, Gap-аналіз), однак не пояснено, які з них є базовими, а які допоміжними для первинної діагностики;
 - на рисунках 3.6–3.8 (стор. 163, 165, 167) простежується певна повторюваність опису сценаріїв діджиталізації (сценарій 1 і сценарій 2), однак не завжди чітко показано їх відмінність для основних, допоміжних та управлінських процесів;
 - представлена на рис. 3.1 (стор. 141) концептуальна модель забезпечення якості систем управління є цілісною та комплексною і відображає сучасне розуміння забезпечення якості систем управління. Водночас модель могла б бути ще більш досконалою за умови чіткого розмежування характеристик якості управління та цифрових чинників і інструментів, що забезпечують її формування. Це посилює б методологічну чіткість і практичну цінність запропонованої моделі.

Кузьмін Олег Євгенович, д.е.н., Національний університет «Львівська політехніка» МОН України, професор кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва.

Зауваження:

- у п. 1.1 «Сутність, структура, функціональні характеристики та роль бізнес-процесів у системах управління підприємством» на рис. 1.2, автором представлено класифікацію бізнес-процесів, яка є логічною та системною. Однак, з урахуванням фокусу дисертації на діджиталізації бізнес-процесів, доцільним виглядає більш явне виділення цифрових або гібридних бізнес-процесів як окремої класифікаційної ознаки;
- у підрозділі 1.2 запропоновано системний підхід до оцінювання якості системи управління через чотири характеристики бізнес-процесів (якість, організація, ефективність, рівень розвитку та керованість), що деталізовано у табл. 1.2–1.5. Водночас варто відзначити, що між окремими критеріями спостерігається часткове перетинання змісту (наприклад, «продуктивність» у табл. 1.2 та «ефективність використання ресурсів» у табл. 1.4), що може ускладнювати їх чітке розмежування при практичному застосуванні;
- у третьому розділі дисертації на рис. 3.4 «Сценарії етапів забезпечення якості систем управління підприємством в умовах діджиталізації в межах концептуальної моделі», стор. 156 представлено два сценарії цифрової трансформації: через бізнес-процеси та через управлінські системи. Проте у реальних умовах підприємства цифровізація часто відбувається одночасно в обох напрямках, тому поділ на окремі сценарії може виглядати умовним і недостатньо диференційованим;
- у таблиці 3.1 «Науково-методичний підхід щодо формування інструментарію організаційно-економічного забезпечення якості систем управління підприємством в умовах діджиталізації бізнес-процесів» стор. 169, недостатньо розкрито, яким чином відбувається узгодження ERP, CRM та SCM систем у межах єдиної цифрової архітектури (етап 2 – проектування діджитал архітектури управління). Це ускладнює розуміння механізму формування «цифрового ядра

якості»;

- у рисунках 3.11–3.12, стор. 178 подано два сценарії особливостей безперервного моніторингу діджитал змін у зовнішньому середовищі. Водночас недостатньо чітко розкрито їхню принципову відмінність саме на рівні управлінської логіки функціонування системи, оскільки акцент переважно зроблено на описі етапів і процедурних аспектів моніторингу, тоді як причинно-наслідкові зв'язки між елементами управлінської системи залишаються недостатньо деталізованими, що відповідно потребує пояснень.

Гарафонов Оля Іванівна, д.е.н., Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана МОН України, професор кафедри менеджменту.

Зауваження:

- авторське визначення бізнес-процесу, подане у підрозділі 1.1, загалом характеризується як сучасне та комплексне, зокрема завдяки введенню функції «синхронізатора», яка розширює традиційне розуміння бізнес-процесу в контексті його інтеграції з управлінськими та інформаційними потоками підприємства. Водночас у поясненні до рисунка 1.3 (стор. 41) механізм реалізації такої синхронізації розкрито переважно на концептуальному рівні, без достатньої деталізації щодо конкретних управлінських інструментів, процедур або організаційно-інформаційних механізмів, які забезпечують практичне функціонування зазначеної функції у межах системи управління підприємством;
- у першому розділі дисертації, зокрема у підрозділі 1.2, на рисунку 1.4 (стор. 52) представлено методичну основу щодо забезпечення якості системи управління, яка загалом відзначається логічною структурованістю та послідовністю відображення основних етапів відповідного процесу. Водночас доцільним видається більш чітке графічне відображення зворотних зв'язків між окремими етапами, оскільки у текстовому супроводі наголошується на їх циклічному та ітераційному характері;
- у другому розділі дисертації п. 2.3 (стор. 109-135) логічно представлено перелік міжнародних стандартів менеджменту якості, однак потребує додаткового пояснення, чому саме обрані ISO 9001, TQM, BPM, Lean, Six Sigma та Agile у сукупності є достатніми для комплексного аналізу якості менеджменту в умовах цифровізації;
- у третьому розділі дисертації (п. 3.1, рис. 3.1, стор. 141) автором запропоновано концептуальну модель забезпечення якості систем управління підприємством в умовах діджиталізації бізнес-процесів, яка відзначається логічною цілісністю та комплексним підходом до відображення взаємозв'язку між бізнес-процесами та управлінською системою. Позитивним є виокремлення двох напрямів впливу діджиталізації, що дозволяє розглядати трансформаційні процеси як взаємозалежні. Водночас подання цих напрямів як симетричних дещо спрощує управлінську реальність, оскільки в практиці підприємства управлінська система зазвичай має менш прямий і більш опосередкований вплив на бізнес-процеси, ніж навпаки. У зв'язку з цим доцільним є уточнення характеру та сили таких взаємозв'язків у межах моделі;
- у третьому розділі роботи на рисунку 3.14 (стор. 182), де представлено діагностику впливу діджитал змін у зовнішньому середовищі на бізнес-процеси та якість систем управління підприємства, загалом коректно відображено логіку аналітичного процесу. Водночас у представленій моделі відсутнє достатньо чітке методичне пояснення підходу до визначення так званого «розриву цифрової

відповідності» між зовнішнім середовищем і підприємством. Зокрема, не конкретизовано, за якими саме параметрами здійснюється порівняння - чи йдеться про рівень розвитку IT-інфраструктури, ступінь цифровізації бізнес-процесів, рівень автоматизації управлінських функцій, а також діджитал-компетенції персоналу. Відсутність такої деталізації дещо ускладнює практичне застосування запропонованого підходу та потребує додаткового уточнення.

Результати відкритого голосування:

«За» – 5 членів ради,
«Проти» – 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування спеціалізована вчена рада присуджує Омеко Андрію Вікторовичу ступінь доктора філософії з галузі знань 07 – Управління та адміністрування за спеціальністю 073 – Менеджмент.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової
спеціалізованої
вченої ради

(підпис)

Світлана ФІЛИПОВА